

ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: Ter 18,1-10a – Kol 1,24-28 – Lk 10,38-42

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Könnyű ezt az igazságot így énekben megfogalmazni: az Úr az én fényem, kitől rettegnék? Tele vagyunk félelemmel, tele vagyunk bizonytalansággal, kérdésekkel. A kérdés az, hogy ki válaszol. Ezen a mai napon különösképpen is gondolkodjunk el azon, hogy nekünk, akik az Istent Istenünknek, Urunknak valljuk, milyen válaszok születnek a szívünkben egymás javára, egymás számára. Mert az Istennek az ember életével terve van, ha Istene van az embernek, akkor az élete Isten terve szerint kell, hogy formálódjon, alakuljon és teljen. Nem véletlenül nem azt mondom, hogy fogyjon el, hanem teljen, egyre teljesebbé legyen, mindegyikünk örömére.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ahogy említettem, életünk gondjaira, bajaira és egyáltalán életünk kérdéseire válaszokat várunk. De kitől? Az elmúlt vasárnap az irgalmas szamaritánus történetét hallottuk és sajátos helyzetbe kerültünk. Ugyanis azt hallottuk, hogy a pap elment a megvert, kifosztott ember mellett. Aztán jött egy oltárszolga, az is továbbment. Aztán jött egy irgalmas szamaritánus. Idegen volt, nem a néphez tartozó, és amikor észrevetette ezt az embert, megállt. Tudjuk a történetet, nem óhajtom ismételni.

Ez a történet is figyelmeztetett bennünket arra, hogy az életünk kérdéseire vajon várhatunk-e választ a pap által képviselt egyháztól? Persze zsidó papról volt szó ebben a történetben, de abban az időben a zsidó közösség igyekezett válaszolni az emberek kérdéseire. Továbbment. Nem volt válasza? Vagy elbizonytalanodott? És a szolga, aki a rendszerhez tartozott, a gépezethez, ahhoz az apparátushoz, amely a népet kellett, hogy szolgálja. Továbbment. Az apparátus nem tudja teljesíteni, amivel adósa, amivel tartozik a népnek és legfőképpen a bajbajutottaknak?

S akkor jön a szamaritánus. Nyilvánvalóan nem óhajtom a múlt vasárnapi igehirdetést ismételni, de a válasz az volt, hogy minden ember a felebarátunk, mi pedig minden embernek az irgalmas szamaritánusa kell, hogy legyünk. El lehet ezt várni azoktól az emberektől, akik egymással ellenséges viszonyban vannak? Mindenesetre az a történet arról szólt, hogy a helyes válasz Jézustól jön. És ezt a helyes választ rábízta a hívekre, akik fölismerték, mi az élet értelme, mi az ember feladata, Isten elgondolása szerint természetszerűen. Aztán kérdés, hogy mennyien lesznek irgalmas szamaritánusok, avagy talán ott kellene kezdenem, hogy mennyire vagyunk mi irgalmas szamaritánusai az embereknek, mennyire leszünk azok.

És a mai vasárnapon hallott evangélium megint egy sajátos kérdéssel szembesít bennünket. Jézus vendégségben volt, és két lánytestvér fogadta a házába tanítványaival együtt, meg bizonyára ott volt Lázár is, hiszen ez a három testvér, Lázár, Mária és Márta, Jézus baráti köréhez tartoztak. És hallottuk, hogy mi történt, végeredményben az történt, ami akkor általános volt, és ezt az általánost Márta jelenítette meg a hallgatók számára, mint ahogyan a mi számunkra is, akik most itt vagyunk.

Azt hiszem, mivel asszonytestvérek vannak sokkal többen most is, mint mindig, talán még rá is kontráztak volna Mártának a lázadozására, Mártának a kifakadására. Jézustól halljuk a jó választ, és rögtön mondom, hogy ezt az egész történetet hogy kell látnunk. Ez megint egy egyetemes válasz, mint ahogy az irgalmas szamaritánus történetében is egyetemes válasz volt az, hogy minden ember testvérünk, minden ember bajba kerülhet, és akkor különösképpen van feladata a másik embernek, aki irgalmas szamaritánus tud lenni, és aki az Istent helyettesíti.

Mert végeredményben akkor, amikor ezekről a kérdésekről gondolkodunk, akkor egyről ne feledkezzünk meg: az emberi élet egy szent ajándék. Isten csodálatos ajándéka és azért szent ajándék, mert az Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette, és ez azt jelenti, hogy Isten az ő misztériumát az általa teremtett ember lelkébe helyezi. És mi az Isten misztériuma? Isten a szeretet Istene, és nekünk minden egyes válaszunkat az élet kérdéseire innen kell indítani. Mi az Isten képére teremtett lények vagyunk, és az Isten az ő titkának a kibontakozását várja tőlünk. Istent nem ismeri senki, Istent nem látja senki. Jézus volt az egyetlen, aki meg tudta mutatni, ki az Isten és milyen az Isten.

De a mi ajándék életünk pontosan erre szólít fel bennünket, hogy az Isten titkát valamiképpen meg kellene mutatnunk az embereknek. Ha az Isten a szeretet Istene, akkor a szeretet titkát hordozzuk magunkban, és akkor vagyunk az Isten gyermekei, ha ezt valamiképpen meg tudjuk mutatni egymásnak. Különbözik majdnem, hogy azt merném mondani, hiába imára kulcsolni a kezünket, hiába különböző vallási ünnepeken részt venni. Ez mind-mind csak arra való, az imádságtól kezdve, hogy az ember fölismerje a küldetését, fölismerje az élete küldetését. Mert ez az ember feladata: felragyogtatni ebben a világban az szeretet Isteneének a titkát, és ott – múlt vasárnap ezt hallottuk – szamaritánusai kell, hogy legyünk egymásnak.

És most a mai vasárnap. Ugye hallottuk a történetet és Mártának a kifakadását. Jézus mintha meg se hallotta volna, nem válaszolt Mártának, hanem egyszerűen ezt mondta: Mária a jobbik részt választotta. Na, ez aztán nekünk, akik hallgatjuk ezt az evangéliumi szakaszt, még jobban megnehezíti a gondolkodásunkat. Az egyik, aki szolgál, kifakad a másikra, Jézus felé fordul segítségért és erre jön a válasz: Mária a jobbik részt választotta.

Testvérek! Az a gondunk ezzel az egész történettel, hogy évszázadok óta a két szereplőnek a titkát külön-külön magyarázta az Egyház. Én is ezt hallottam minden esetben mindenkitől. De nagyon érdekes, arról sohase hallottam, hogy mi az a jobbik rész. És egyáltalán, ez szembeállítja Máriát és Mártát? Ó, dehogy! A jobbik rész Isten ígéjének a hallgatása, ami végeredményben azért jobbik rész – nem Mártának a szolgálatát kontrázza, ó, dehogy – azért a jobbik rész a Máriáé, mert ő csak az Isten igazságainak a meghallgatásából érti meg, ahogy minden ember, hogy mi a hivatása. És Márta sem egészen értette ezt.

Mert a válasz a következő: ha minden ember testvérünk, akkor mi az ember válasza a másik ember számára? Hogyan tudja megmutatni a benne lakó Istent a másik embernek, akit szeret? Hogy lehet megmutatni a szeretetünket, a bennünk lévő isteni szeretetet a másinak? Most mindegy az, hogy vendégségbe fogadunk valakit, vagy valakivel együtt megyünk az utcán, vagy valakivel találkozunk és beszélgetünk, vagy a munkahelyünk egy és ott sok emberrel találkozunk, de bármi más is mondható. Hogyan tudjuk megmutatni a felebarátunknak az Isten szeretetét? Itt jön a felvilágosító jézusi válasz: szolgáló szeretettel.

Na, ez az, amit Márta nem értett. Szolgált, de az áldozatos szolgálatnak a lelke a szeretet. Azért a szolgálat, mert Isten tanítványa vagyok, az Isten igazságait hallgatom. És a kérdés az, hogy abból mennyit tudok felfogni, de jó, ha minél többet. És mit tanít az Isten? Most az

Újszövetségre hivatkozom, mert az Ószövetségnek is van egy fontos üzenete, kimondom csak, de erről most nem beszélnék. Az Ószövetség a szabadság üzenete. Fölszabadítja Isten a rabságból a népet, hogy szolgálni tudja azt az Istent, aki őt felszabadította a rabságából. Mert az Isten szereti és kimenti a rabságból azt a népet. Most a következményekről nem beszélnék.

És az Újszövetség üzenete, az Újszövetség – talán mondom így – törvényének az üzenete a szeretet. Vagy inkább még kicsit talán hatékonyabban kifejezhető: a jóságnak az üzenete. És ez egyszerűen azt jelenti, hogy szolgáló szeretettel. Nem elég azt mondani, hogy szeretlek, hanem a szolgáló szeretet az áldozatkészségünk megnyilatkozása. Hiszen a hit cselekedetek nélkül semmit se ér, a szeretet szavakban semmit se ér. Amikor a Bibliában olvassuk a történetet, hogy istenkerülő emberek hivatkoznak arra, hogy tudják ám Jézus tanítását, hallották, sokszor hallották és még ismerték is, akár a személyre, Jézus személyére is hivatkoznak, hogy ismertük őt. Na és? Erre nem lehet hivatkozni.

Csak egyre lehet hivatkozni, a szolgáló szeretet ajándékára. És a szolgáló szeretet pedig nagyon egyszerűen azt jelenti, hogy az isteni szeretet fölszabadított bennünket, Jézus Krisztus fölszabadított bennünket, aki azt mondja, úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Jézus jósága pedig abban van, hogy jobban szeretett bennünket önmagánál. Hát a szolgáló szeretet ebből táplálkozik. Ha az ember ezt a lépést nem tudja megtenni, akkor a szolgáló szeretetre sose jut el. Szolgál, de kényszerből, vagy muszáj, vagy mert megfizetik. A szeretet szellemisége akkor hatja át a szolgálatunkat, amit egymásért teszünk, ha az áldozatot is jelenti, és örömmel és szívesen hozza az ember az áldozatot azért, akit szeret.

Testvérek! A válaszokat kell nekünk az írásból meghallani. Mert nap mint nap tapasztaljuk, hogy nincsenek válaszok. Sajnos igen sokszor még az Egyház sem ad nekünk jó válaszokat, aztán az állami gépezet sem ad mindig jó válaszokat. Lázadoznak is az emberek, tüntetnek. Az isteni válasz viszont a mienk. Minden emberé, de talán mi vagyunk azok, akik értjük, mert megismertük azt, hogy aki magának él, az nem tud szeretni, aki magának él, az halott, aki magának él, az önmagába burkolózik, a maga javát keresi. Az életünk isteni terv szerint más úton kell, hogy járjon.

Nem csupán arról van szó, hogy szép a tanítás. Testvérek, azért kell erről beszélni, mert ez az isteni terve az emberi életnek, és nekünk ezt az isteni tervet kell megvalósítani, nem élhetünk önmagunknak. Hogy mennyire igaz ez: mindenki szenved attól, amikor elmagányosodik, ez kifejezi azt és jelzi azt, hogy az ember nem élhet önmagának. Az nem az ember életformája, nem az az ember isteni küldetése. Hanem a szeretet, hogy egymásért élünk és egymás életét gazdagítjuk, és közben mi leszünk a leggazdagabbak.

Oly sokszor ilyenkor mindig kikíváncozik belőlem, és mondtam is, hogy aki jót tesz, az maga is jobb lesz. Nincs más út a javulásunkra, a megváltozásunkra. Nem lesz jobb ember soha az, aki nem tesz jót. Egyszerűen így komponált bennünket az Isten. Ebből a tervből nem lehet kilépni, ebben a tervben teljesedik ki mindegyikünk élete. Nagyon fontos pontosan ezek miatt az evangélium üzenetét meghallani. Ezért ez a jobbik rész, hogy igenis meg kell ismerni, tudni kell, hogy mi az Isten akarata, mi az Isten terve. És ha az ember ezt igazán befogadja a szívébe, akkor van remény arra, hogy ennek az isteni tervnek a megvalósítására indulhat az ember, és ez meg tud jelenni egyéni életünkben, kapcsolatainkban és az egész társadalomban, az egész világban. Hát ez a világ megváltásának a titka.

Testvérek, ezen a mai vasárnapon a mártai szolgálattal kapcsolatosan ezt próbáljuk a szívünkbe fogadni. Minden ember a felebarátunk, a felebaráti szeretetet pedig csak egy módon lehet megmutatni, kifejezni: áldozatos szeretettel, szolgáló szeretettel.

Kívánom mindenkinek, hogy ez a „programozás” sikerüljön, állítsuk át az agyunkat. Jézus egyébként ezzel kezdte az igehirdetését: változtassátok meg gondolkodástokat. Íme, ez egy aprócska lépés, de ez az első. A felebaráti szeretetet csak szolgáló szeretettel tudjuk megmutatni. És ez emberi életünknek értelmet ad.

+ *A M E N* +

Könyörgés

Kérünk, Istenünk, légy irgalmas a te népedhez, és minket, akiket a mennyei misztériumokba beavattál, vezess át a régiből az új életbe. Krisztus, a mi Urunk által.

+ *Á L D Á S* +